

også et problem, fordi overvægtige børn har sværere ved at finde tilbage til normalvægten senere i livet, og dermed risikerer de alvorlige og livstruende sygdomme. Det er de sygdomme, som i dag gør, at fedme faktisk har overhalet rygning som dødsårsag. Og der er jo ikke nogen af os, der er i tvivl om, at vi skal advare mod rygning.

Forbrugerne søger oplysning og vejledning på en nem og overskuelig måde. De ønsker en reel viden om næringsindholdet i den mad, de spiser, uden at skulle bruge en lup for at gennemskue det, der står gemt med småt bag på pakken. Vi politikere har faktisk et ansvar for at give dem det her overblik, et hurtigt og overskueligt overblik. Egentlig mener jeg, at det burde være detailhandelen, supermarkederne, der gav forbrugerne det her nemme overblik, men det vil de jo ikke. Derfor må vi vende os mod lovgivning her i Folketinget. Vi har nogle muligheder: Vi kan indføre en ernæringsmærkning i Danmark, vi kan indføre den i EU. Jeg mener, at vi som ansvarlige politikere bør tage vare på borgerne i det her land. Vi skal give dem en nem mulighed for at træffe det rigtige valg.

Kl. 17.05

Jeg ved, at vi i dag hører en masse om, at der skulle være problemer i forhold til EU-retten. Der vil jeg gerne sige, at det er vores klare vurdering, at det ikke vil være EU-stridigt at lave et ernæringsmærke, slet ikke for danskproducerede varer. Men jeg mener også, det er vigtigt at sige, at vi har en meget, meget god sag i EU i forhold til de undtagelsesbestemmelser, der netop ligger i traktaterne, om at beskytte borgernes sundhed.

Vi har et sundhedsproblem i Danmark, og vi har en del af løsningen i ernæringsmærket, og vi har oven i købet en EU-kommissær, der udtaler sig positivt om et ernæringsmærke. Selvfølgelig skal vi se på juraen og de praktiske muligheder under udvalgsarbejdet. Jeg mener ikke, at et ernæringsmærke i Danmark vil være EU-stridigt.

Vi mener afgjort også i Socialdemokratiet, at vi er nødt til at gå foran indimellem. Det har faktisk tidligere vist sig, at resten af EU kan se vores pointer. Tag nu bare salmonella; vi havde aldrig fået EU-regler om salmonella, hvis ikke Danmark var gået foran. Et andet eksempel er transfedtsyresagen. Er det sådan, at EU er gået i selvsving over den, ligesom dommedagsprofeterne spåede? Nej, det er EU ikke.

Jeg mener, at regeringen tager forsigtighedsprincippet alt, alt for alvorligt i denne sag. Det er

ikke et spørgsmål om at overskride EU-reglerne, men et spørgsmål om, at vi i fællesskab flytter EU.

Man er jo selv i gang med at overveje et EU-mærke i EU. Det tilslutter vi os hundrede procent, men vi ved også, at det tager lang tid, når noget skal gennemføres i EU, og vi ved af erfaring, at det hjælper at skubbe lidt på. For os er det afgørende, at EU udvikler sig i en retning, hvor det bliver forbrugernes Europa, borgernes Europa, og ikke kun virksomhedernes Europa.

Her mener vi faktisk, at vi står med et lysende eksempel, hvor vi skal veje forbrugerinteresser op mod EU's indre marked. Vi vil strække os langt, for at vægten tipper til forbrugerens fordel, til fordel for sundheden for borgerne i Danmark og i EU. Vi anerkender, at vi skal præfte juraen i udvalgsarbejdet. Det er vi meget parate til, men vi mener faktisk også, at vi i en seriøs drøftelse i udvalgsarbejdet vil kunne overbevise regeringen om, at nu skal de ikke være så voldsomt bekymrede. Det er jo blevet en smule skingert i dagens løb, vil jeg sige, hvis man læser pressen.

Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi vil gerne have et ernæringsmærke. Vi vil gerne have et EU-ernæringsmærke, og vi vil også gerne have et dansk ernæringsmærke.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak. Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Christian H. Hansen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er egentlig rart at høre Socialdemokratiet i dag i forhold til sidst, vi havde debatten i Folketingssalen. Det her forslag er jo et af dem, hvor man lige har støvet lidt af og nok har rettet et par ord, og så er det genfremsat, som vi kalder det. Men da blev det faktisk sagt fra Socialdemokratiets side, at et af problemerne, der netop var med det her forslag, var forholdet til de EU-regler, der findes på området.

Nu kan jeg forstå, at Socialdemokratiet har brugt tiden, der er gået siden, på at finde ud af, at der sådan set ingen problemer er her. Trods det hører vi så en minister sige, at der er problemer. Er Socialdemokratiet – det synes jeg vi skal have bekræftet i dag – villig til, hvis det viser sig, at der virkelig er EU-retlige problemer på det her område, at sige: Fint, så tager vi en sag, og så går vi op med EU?